

N:o 33.

Ank. till Riksd. kansli den 4 mars 1898, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående nedsättning och afskrifning af hospitalens till statsverket indragna afgälder af fast egendom.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 106) har herr *E. Persson* i Borrby hemställt, att Riksdagen måtte besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t behagade taga i öfvervägande, huruvida icke enahanda nedsättning och afskrifning af grundskatter, som genom kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 och lagen den 2 december 1892 stadgats i fråga om viss jord, måtte kunna bestämmas jemväl i fråga om hospitalens till statsverket indragna motsvarande afgälder af fast egendom.

Då genom kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 förordnades, att ränta och kronotionde å hemman eller lägenhet i kronans jordeböcker och räkenskaper skulle sammanföras till en summa under benämning grundskatt, och att nedsättning uti den kronan behållna grundskatt å hemman och lägenheter af skatte och frälse natur, äfvensom å åtskilliga andra hemman, skulle ega rum med trettio procent af grundskattens eller utlagornas belopp, blefvo, på sätt i förenämnda motion jemväl erinras, hospitalens med ingången af år 1877 till statsverket indragna frälseräntor och andra afgälder af fast egendom från den sålunda stadgade

Bih. till Riksd. Prot. 1898. 4 Saml. 1 Afd. 22 Häft. (N:is 33—38.) 1

nedsättningen undantagna; och då dessa räntor och afgälder ej heller beröras af lagen den 2 december 1892 angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter och hvad dermed eger sammanhang, kvarstå de följaktligen fortfarande oafkortade.

I skatteregleringskomiténs den 13 september 1882 afgifna betänkande, del III sid. 7 och 8, upplyses beträffande ifrågakommande utskylder, att de dels bestå af räntor, hvilka med afseende å tillkomsten äro jemförliga med räntor af frälseskatte natur, dels ock under namn af jordskyld eller tomtören samt afgäld utgöras för en mer eller mindre stadgad besittningsrätt till åtskilliga från hospitalen jemlikt kongl. brefvet den 12 maj 1876 med ingången af år 1877 till statsverket indragna lägenheter. Men då räntor af frälseskatte natur, enligt Riksdagens vid derom uppkomna frågor upprepade gånger fattade beslut, icke funnits böra i grundskatteafskrifningen inbegripas, och det icke synes vara lämpligt att eftergifva afgäld, som betalas för besittning af lägenheter, i synnerhet då denna, såsom, enligt hvad af förenämnda komiténs betänkande framgår, i förevarande fall är förhållandet, snarare har karakteren af arrende än af skatt, har utskottet icke ansett skäl förefinnas för afskrifning af dessa räntor och afgälder, hvilkas efterskänkande uppenbarligen icke skulle hafva kunnat ifrågakomma, om de fortfarande hade utgjorts till hospitalen.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får utskottet hemställa,

att herr Perssons förenämnda motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 mars 1898.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
